

W 70 ROCZNICĘ URODZIN
Marszałka K. J. Woroszyłowa

Pismo KC WKP (b) do Marszałka Woroszyłowa

MOSKWA PAP. Komitet Centralny WKP(b) i Rada Ministrów ZSRR skierowały do Marszałka K. J. Woroszyłowa z okazji jego 70-lecia następujące pismo:

„KC WKP(b) i Rada Ministrów ZSRR pozdrawia Was, wiernego towarzysza walki Lenina i Stalina, wybitnego działacza Partii i Państwa Radzieckiego w dniu Waszego 70-lecia.

Od wczesnej młodości, biorąc udział w ruchu rewolucyjnym, oddaliście wszystkie swe siły walce o wyzwolenie mas pracujących spod jarzma kapitalizmu, o zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Październikowej, o obronę i umocnienie Państwa Radzieckiego, o zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego w naszym kraju.

Na wszystkich partyjnych i państwowych posterunkach, krocząc niezłomnie ścieżkami wielkich nauczycieli Lenina i Stalina, oddawaliście w służbie ojczyzny wszystkie swe siły, wiedzę, doświadczenie i talent, chlubnie wykonując wszystkie zadania, jakie stawiała przed Wami Partia Komunistyczna i Państwo Radzieckie.

Naród radziecki wysoko ocenia Wasze zasługi wobec naszej Ojczyzny. Jako kierownik partyjny, mąż stanu i wybitny organizator Armii Radzieckiej swą niezmordowaną pracą zasłużyliście na szacunek i gorącą miłość narodu radzieckiego, dla którego działalność Wasza jest natchnieniem i przykładem.

Z całego serca życzymy Wam, towarzyszu walk, nasz drogi KLEMENCIE JEFREMIOWICZU, wielu lat zdrowia i owocnej pracy dla dobra naszej Ojczyzny w imię wielkiej sprawy partii Lenina-Stalina.

KC WKP (b) i Rada Ministrów ZSRR

Depesza KC PZPR do Marszałka Woroszyłowa

WARSZAWA PAP. Z okazji 70 rocznicy urodzin Marszałka Związku Radzieckiego K. J. Woroszyłowa Komitet Centralny PZPR przesłał na jego ręce depeszę treści następującej:

Do Towarzysza
K. J. WOROSZYŁOWA

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej przesyła Wam z okazji 70-lecia Waszych urodzin, najserdeczniejsze życzenia długich lat życia i zdrowia dla dobra Waszej wspólnie ojczyzny i wielkiej sprawy komunizmu.

Polska klasa robotnicza ceni Was i kocha jako wiernego ucznia i niezłomnego współpracownika wielkich wodzów proletariatu Lenina i Stalina, zna wspaniałą drogę Waszego życia, pełną oddania i hartu w służbie rewolucji.

W dniu dzisiejszym masy pracujące Polski łączą się z bratnimi narodami radzieckimi w uczuciach głębokiej sympatii i przywiązania do zasłużonego syna narodu radzieckiego.

Komitet Centralny
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Warszawa, dnia 3. II. 1951 r.

Do Gdyni przeniesiono siedzibę Międzynar. Zrzeszenia Dokerów i Marynarzy

GDYNIA PAP. Przed 7 miesiącami reakcyjny rząd francuski zakazał działalności na terenie Francji Międzynarodowemu Zrzeszeniu Dokerów i Marynarzy.

Zgodnie z uchwałą ostatniego Międzynarodowego Zjazdu Zrzeszenia, siedzibę Zrzeszenia przeniesiono z Marsylii do Gdyni. Ostatnio przybył już do Polski i zamieszkał w Gdyni sekretarz zrzeszenia, marsylski robotnik portowy Pierre Fressinet.

Zgon Kim Cza'ka wicepremiera Korei

PEKIN PAP. Dnia 31 stycznia zmarł wicepremier Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, minister przemysłu, członek Biura Politycznego KC Partii Pracy, dowódca frontu, członek Komitetu Wojennego, oddany przyjaciel i towarzysz broni Kim Ir-sena — Kim Czak.

Zdrójcy ponoszą zasłużoną karę Wyrok w procesie sabotażystów z PNZ

WARSZAWA PAP. — 3 bm. Wojskowy Sąd Rejonowy w Warszawie ogłosił wyrok w procesie grupy byłych obszarników, którzy opanowawszy naczelną stano wiska w Państwowych Nieruchomościach Ziemiach, uprawiali sabotaż gospodarczy i szpiegostwo na rzecz wywiadu amerykańskiego.

Oskarżeni: M. ringe Witold, Englicht Władysław i L. para K. imierz skazani zostali na dożywotnie więzienie; oskarżony Kem pisty J. incus — na 15 lat więzienia; Oskarżeni: Potworowski Andrzej i Sommer Feliks — na

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZcie SIĘ!

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 34 (1312)

GDAŃSK, NIEDZIELA 4 LUTEGO 1951 R.

CENA 15 GROSZY

ŁUDY ŚWIATA ŻĄDAJĄ ograniczenia imperialistycznych zbrojeń Deklaracja Sekretariatu Światowej Rady Pokoju

PARYŻ PAP. Sekretariat Światowej Rady Pokoju ogłosił deklarację, w której omawia następstwa wyścigu zbrojeń i zadania, jakie w związku z tym stoją przed światowym ruchem obrońców pokoju.

W deklaracji tej Sekretariat Światowej Rady Pokoju, zgodnie z uchwałami IV Światowego Kongresu Obrońców Pokoju w Warszawie, wzywa narody, ażeby poparły następujące żądania:

1 Całkowity zakaz wszystkich rodzajów broni atomowej, bakteriologicznej, chemicznej i radioaktywnej oraz wszelkich innych środków masowej zagłady;

2 uznanie za zbrodniarza wojen tego rządu, który by pierwszy zastosował te rodzaje broni;

3 stopniowe i jednoczesne zredukowanie w ciągu lat 1951 i 1952 — w jednakowej proporcji od jednej trzeciej do połowy — lądowych, powietrznych i morskich sił zbrojnych;

4 utworzenie przy Radzie Bezpieczeństwa międzynarodowego organu kontrolnego, dysponującego wykwalifikowanymi inspektorami.

Organ ten będzie upoważniony do kontrolowania zarówno pro-

dukacji zwykłych zbrojeń, jak i wykonania zakazu broni atomowej, bakteriologicznej i chemicznej oraz innych rodzajów broni masowej zagłady.

Nie szczędzić sił w pracy dla pokoju

to najświętszy obowiązek każdego Polaka

Rezolucja Komitetu Wykonawczego PKOP

WARSZAWA PAP. W Warszawie odbyło się posiedzenie rozszerzonego Komitetu Wykonawczego Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju. Obradom przewodniczył prof. Jan Dembowski.

Komitet wysłuchał sprawozdania prof. Infelda, wiceprzewodniczącego Światowej Rady Pokoju z przebiegu obrad genewskiej sesji Biura Światowej Rady Pokoju. Nad referatem prof. Infelda wywiał się ożywiona dyskusja. Zabierali głos ob. Zofia

Aby kontrola ta była skuteczna, nie powinna ona ograniczać się tylko do sił zbrojnych, istniejącego uzbrojenia produkcji broni, zadeklarowanych przez każdy kraj, ale — na żądanie wspomnianego organu kontrolnego — powinna ona polegać na inspekcji,

Nalkowska, prof. Jan Dembowski, ks. Lemparty, tow. D. uski, rektor Warchałowski, tow. Starewicz, red. Kętrzyński, inż. Sigalin, ob. Tuczeńska, ob. Musiałowa.

Komitet Wykonawczy PKOP przyjął rezolucję w sprawie aktualnych zadań ruchu pokoju. Rezolucja stwierdza, że prowadzona gorąco przez imperia listów amerykańskich odbudowa Wehrmachtu zmierza do przekształcenia Niemiec zachodnich w bazę wypadową imperializmu przeciw narodom Europy. Rozpętana przez imperialistów i powołująca się na poparcie Watykanu antypolska kampania odwetowa w Trizonii świadczy, że te nowe prowokacje wojenne zwrócone są przeciw naszej ojczyźnie.

Polski Komitet Obrońców Pokoju w imieniu całego społeczeństwa polskiego, zgodnie z uchwałą Światowego Kongresu Obrońców Pokoju w Warszawie domaga się położenia kresu knowaniom amerykańskich imperialistów, odbudowujących w Trizonii niemiecką armię odwetu oraz wzniecających w Niemczech zachodnich ognisko nowej pożył wojennej. Żąda zaniechania antypolskiej kampanii w Trizonii przeciwko naszym Ziemiom Zachodnim i przedw polskoniemieckiej granicy przyjaźni nad Odrą i Nysą, wyraża swoje najgorętsze poparcie bojownikom o pokój w całym Niemczech, którzy walczą nieustępli-

poza danymi zadeklarowanymi, domniemanymi sił zbrojnych, zbrojeń i produkcji zbrojeń.

Te propozycje dotyczące redukcji sił zbrojnych stanowią pierwszy etap na drodze do powszechnego i całkowitego rozbrojenia, co jest celem ostatecznym obrońców pokoju.

wie o zjednoczone demokratyczne, pokojowe Niemcy i wbrew prowokacjom Aienauerów, Schumacherów bronią przyjaźni między Polską i Niemiecką Republiką Demokratyczną. Przesyła swe gorące powołania bojownikom o pokój we Francji, we Włoszech i w innych krajach Europy, którzy tak dobitnie za manifestowali swoją wolę do walki o pokój w czasie ostatniego objazdu Europy przez amerykańskiego gauleitera Eisenhewera.

Polski Komitet Obrońców Pokoju solidaryzuje się z wysiłkami państw pokojowych ze Związkiem Radzieckim na czele, zmierzającymi do wykonania traktatu poczdamskiego i postanowień praskich, do likwidacji rozbicia Niemiec i udaremnienia agresji w Europie.

Polski Komitet Obrońców Pokoju wzywa wszystkich zwolenników pokoju w kraju, wszystkich patriotów polskich, aby budzili czujność naszego społeczeństwa wobec niebezpieczeństwa hitlerizmu w Trizonii, krzeli wśród wszystkich obywateli głębokie przywiązanie do naszego braterskiego sojuszu ze Związkiem Radzieckim, jako opoki naszej niepodległości, pogłębiali w naszym społeczeństwie uczucia sympatii i całkowitą solidarność z Niemiecką Republiką Demokratyczną, zrozumienie doniosłości jej walki przeciw imperialistycznym podżegaczom wojennym oraz wysiłków całego obozu pokoju, zmierzających do stworzenia jednolitych, demokratycznych, pokojowych Niemiec.

Komitet wzywa wszystkich ludzi pracy w Polsce do wzmocnienia ofiarności i wysiłków, by wykonać nasze plany produkcyjne w mieście i na wsi, podnieść wydajność pracy, zwiększyć oszczędność, — by zrealizować wielkie zadania drugiego roku planu 6-letniego i w ten sposób podnieść dobrobyt narodu, wzmocnić polityczną, gospodarczą i kulturalną siłę Polskiej Ludowej.

Wobec prowokacji amerykańskich podżegaczy wojennych, zagrożających wolności i życiu narodów Europy, obowiązkiem każdego Polaka, który ponad wszystkim ceni wolność i niepodległość ojczyzny, jest nie szczędzić sił, by zwiększyć nasz wkład narodowy do dzieła światowego obozu pokoju, którego potężniejsze z dnia na dzień siły zdołają pokrzyżować zbrodnicze plany podżegaczy świata i zapewnić ludzkości pokój na całym świecie.

Komitet omówił następnie przebieg zbiórki darów dla dzieci koreańskich i stwierdził, że akcja ta jest świadectwem gorącej solidarności Polaków z braćmi i siostrami koreańskimi, którzy stali się ofiarami amerykańskiej agresji.

PREZYDENT RP przyjął prymasa Wyszyńskiego

WARSZAWA PAP. Prezydent RP — Bolesław Bierut przyjął prymasa Polski — Stefana Wyszyńskiego.

W toku rozmowy omawiano sprawy, dotyczące regulowania stosunków między państwem a kościołem na podstawie porozumienia z dnia 14 kwietnia 1950 roku.

W szczególności omówiono sprawy, związane z dokonaniem stabilizacji władz kościelnych na Ziemiach Odzyskanych.

Robotnice Stoczni Gdańskiej podejmują zobowiązania dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet

Kobiety pracujące Wybrzeża pragną godnie uczcić zbliżający się Międzynarodowy Dzień Kobiet — 8 Marca. Podejmując zobowiązania produkcyjne dla uczczenia 8 Marca pragną jednocześnie wyrazić swój protest przeciwko hańbiącym zarządzeniom rządu Płewy, który na rozkaz imperialistów amerykańskich zakazał we Francji działalność Międzynarodowej Federacji Demokratycznej Kobiet.

Pierwsze zobowiązania podjęły kobiety w Stoczni Gdańskiej na wydziale mechanicznym. Zobowiązały się one przepracować w lutym 100 dodatkowych roboczogodzin, a uzyskany zarobek przekazać na zakup podarków dla dzieci koreańskich.

Tow. Osypuk zobowiązała się przekroczyć nowe normy o 25 proc., tow. Baranowska — zaozczędzić 200 godzin przy wykonywaniu zleconych prac, a Zofia Włoch — wykonać w skróconym

o 60 godzin czasie ochraniać na koła zębate.

Pracownice magazynów podjęły się ułożyć w sztaple około 70.000 cegieł na składowisku przy dziale budowlanym, zaoszczędzając przy tym 480 roboczogodzin. Poważne zobowiązania podjęły również ob. ob. Maria Miechaniec i Marta Karowska.

W rocznicę zwycięstwa pod Stalingradem

MRN w Gdyni złożyła hołd miastu-bohaterowi

W dniu wczorajszym odbyła się w Gdyni zwyczajna sesja plenarna Miejskiej Rady Narodowej. W pierwszej części obrad radni, z okazji ósmej rocznicy zwycięskiej bitwy pod Stalingradem, złożyli hołd miastu-bohaterowi, jego obrońcom i budowniczym. Okolicznościowy referat o wspaniałym zwycięstwie pod Stalingradem wygłosił przewodniczący Rady tow. Kozłowski.

Przemówienie jego było wielokrotnie przerywane gorącymi owacjami na cześć twórcy tego zwycięstwa Generalissimusa Stalina, na cześć Związku Radzieckiego i Armii Radzieckiej.

Przyspieszenie wykonania planu skupu zboża bojowym zadaniem organizacji partyjnych i rad narodowych

Realizacja planu skupu zboża jest doniosłym zadaniem. Od tego czy plan będzie wykonany zależy dalsze usprawnienie zaopatrzenia miast i osiedli robotniczych w artykuły spożywcze.

Obowiązkiem rad narodowych i organizacji partyjnych na wsł jest zmobilizowanie wszystkich sił do przyspieszenia wykonania planu skupu, do przestrzegania terminów dostaw, do sprzedaży państwu całkowitej zadeklarowanej ilości zboża.

Przebieg akcji skupu na terenie naszego województwa świadczy, że odbywa się ona w zasadzie sprawnie, bowiem wiele po wiatów wykonało lub przekroczyło plan roczny. Są to powiaty — morski, kartuski, kościerski i malborski.

Należy jednak stwierdzić, że tempo wykonania planu skupu w styczniu uległo znacznemu osłabieniu. Woj. gdańskie, które w czasie od września do grudnia włącznie zajmowało w akcji skupu trzecie miejsce w skali krajowej, w styczniu spadło na czwarte miejsce. Naszemu województwu pozostało do wykonania jeszcze 7,8 proc. planu rocznego.

W styczniu szczególnie niska była dostawa z powiatu starogardzkiego wynosząc zaledwie 55,5%. Z innych powiatów — tczewski dostarczył 70 proc., pow. gdański — 64,3 proc., elbląski — 64,6 proc., kwidziński — 77,6 proc. planu miesięcznego.

A zatem stosunkowo wysoki procent wykonania planu w województwie (92,2 proc.) nie jest wynikiem równomiernego wywiązywania się wszystkich powiatów ze swych zadań, lecz poważnego przekroczenia planu przez kilka przodujących powiatów (np. morski i kartuski). Ale nawet i w tych powiatach nie wszyscy chłopci

w pełni zrealizowali swe zobowiązania.

Niewykonanie planu skupu w poszczególnych powiatach jest przede wszystkim wynikiem sabotażu kulackiego. Bogacze wiejscy zalegają z dostawą zboża w ilościach, wynoszących kilkadziesiąt procent ich zobowiązań. Ponad 53 proc. niedostarczonego dla państwa zboża (w stosunku do planu rocznego) przypada na gospodarstwa kulackie.

Oto kilka faktów. 40 hektarów bogacz Mówiński z gromady Malenin (pow. Tczew) dostarczył tylko 4 tony zboża. Kulak Rogowski z gminy Skórcz (pow. Starogard) zamiast 5.500 kg zadeklarowanego zboża dostarczył zaledwie 500 kg. Bogacz Rogowski był na tyle bezczelny, że zgłosił się do punktu skupu z... 1 (jednym) kg zboża. Kulak Hel z gminy Morzeszczyn, właściciel 40 ha ziemi, który zadeklarował tylko 2 tony, nie dostarczył ani jednego kilograma!

Te fakty kulackiego sabotażu, ukrywanie zboża, sprzedawanie go po cenach spekulacyjnych wymagają od organizacji partyjnych i rad narodowych, od ZSL, ZMP i ZSCh wzmocnienia pracy na odcinku skupu, zmobilizowania mas biedoty i średniololnych w walce o wykonanie planu. Stwierdzić również należy, że pewne komitety powiatowe i rady narodowe, usłone sukcesami pierwszych miesięcy akcji skupu, kiedy to plan dzięki patriotycznej postawie mało i średniololnego chłopstwa był wykonywany z nadwyżką, obecnie osłabiły swą pracę na tym odcinku, spoczywając na zwyciężach już „laurach”.

Bo czyż mógłby kulak Wolfell z gminy Tczew-Wieś, który użytkował 165 hektarów (!) ziemi, po przestaniu na dostawie tylko 50% należnej od niego ilości zboża, gdyby Gminna Rada Narodowa na czas ujawniła jego machinacje, gdyby trójka gromadzka pracowała należycie! Nie mógłby również bogacz Flizin z gromady Lipnia Góra pozostawić odłogiem 25 ha doskonałej ziemi, gdyby organizacja partyjna i ZMP-owska oraz rada narodowa wykazały należytą czujność i energię w walce z zakusami wroga klasowego.

Stało się tak dlatego, że niektóre organizacje partyjne w ostatnim okresie osłabiły walkę z sabotażem kulackim na odcinku skupu, zaniedbały pracę z trójkami gromadzkimi. Stało się tak również dlatego, że organizacje partyjne zaniedbały pracę masową wśród biedoty wiejskiej i średniololnych w akcji skupu zboża, jak np. w powiecie starogardzkim, gdzie na skutek biurokratycznego stylu pracy „za biurka” organizacji partyjnej i rady narodowej poważna część chłopów w ogóle nie zadeklarowała swych nadwyżek zbożowych, z czego oczywiście natchmiast skorzystali kulacy.

Aby przyspieszyć tempo wykonania planów skupu zboża i zrealizować plan roczny już w lutym, konieczne jest, by wszystkie organizacje partyjne, rady narodowe, ZSL, Związek Młodzieży Polskiej i ZSCh w powiatach, gminach i gromadach w pełni uświadomiły sobie doniosłość tej akcji i swoją odpowiedzialność za jej przebieg.

Należy wzmocnić pracę polityczną, uświadamiającą wśród chłopów mało i średniololnych. Mobilizować ich aktywność w kierunku demaskowania bogaczy-spekulantów, oraz wykrywania ukrytych przez nich nadwyżek zbożowych. Zaktywizować pracę trójek gromadzkich, pomagać im, stale kierować ich pracą. Ujawniać prawdziwe oblicze kulaka jako wroga państwa ludowego, jako spekulanta, żerującego na krzywdzie mas chłopskich i robotniczych. Zmuszać go pod presją opinii publicznej, aby całkowicie wywiązał się ze swych zobowiązań i przeprowadzać w koniecznych wypadkach przymusowe omloty.

A jednocześnie wyjaśniać chłopom treść uchwały rządu w sprawie spłaty zaliczki na podatek gruntowy za rok 1951, wytłumaczyć, że podwyżka wysokości zaliczki do 75 procent rocznej należności jest skierowana przeciw kulakom, sabotażującym akcję skupu i dopilnować prawidłowego wykonania postanowień tej uchwały.

Plan roczny skupu zboża może i musi być zrealizowany w najkrótszym czasie. Zależy to od skoordynowanego działania wszystkich odpowiedzialnych za przebieg akcji czynników.

(a. an.)

Piękny czyn robotników działu skutniczego na Westerplatte

W związku z przeniesieniem zakładu pracy robotnicy działu skutniczego warsztatów ZPGG w Gdańsku znaleźli się w kłopotliwych warunkach. Zamiast hali produkcyjnej załoga otrzymała zniszczoną szopę bez okien i drzwi. Jednakże dzielni skutnicy nie zrażili się tymi trudnościami.

Na apel majstra Stanisława Kleina postanowili oni własnymi siłami doprowadzić szopę do stanu używalności. Wkrótce przystąpiono do roboty.

Dla wybudowania ściany przeciwpożarowej wyszukano w gruzach cegły, które następnie oczyszczono i zwieziono do szopy. Ściana

na ta już jest gotowa. Do 1 bm. ukończono również roboty ciesielskie oraz ułożono posadzkę w maszynowni. Wkrótce stara zniszczona szopę zamieni się w normalny warsztat pracy.

Wysiłek i zapał do pracy robotników działu skutniczego warsztatów na Westerplatte zasługuje na prawdziwe uznanie.

E. KONDRAT
robotnik ZPGG.

Sytuacja wymagająca bezwzględnej naprawy

Sezon połowowy rozpoczęty a szereg instytucji nie przygotował się do pracy

Od kilku dni na głębi gdańskiej pojawiły się ławice dorsza. Zjawisko gromadzenia się dorsza w okresie przedtarliskowym zostało wywołane prawdopodobnie zmianą warunków atmosferycznych na Bałtyku i może przy sprzyjających okolicznościach trwać do okresu tarliskowego, umożliwiając w tym roku rozpoczęcie pełnego sezonu połowowego o miesiąc wcześniej, niż to było zaplanowane.

Wyniki połowów za ostatnie cztery dni są wspaniałe. Statek „Wulkan” na przykład łowi po 20—30 ton dziennie. Szereg kutrów „Arki” w ciągu trzech dni wykonuje całomiesięczny plan połowów. Wczorajsze połowy przekroczyły w rejonie kombinatu gdyńskiego - gdańskiego 400 ton.

Ten nieoczekiwany wzrost połowów zaskoczył nasze przedsiębiorstwa połowowe. Nie wszystkie statki „Arki” zostały rzucone do akcji z chwilą wzrostu połowów, szereg kutrów przygotowanych do połowów łososią nie uruchomiono i nie przerzucono na eksploatację łowisk dorszowych. W spółdzielczości większość kutrów przechodzi remonty i nie bierze udziału w „zniewach”.

Największa demobilizacja i beztroska panuje w Zrzeszeniu Rybaków. Wiele kutrów jest nieprzygotowanych do sezonu, załogi nie są skompletowane, a właściciele i użytkownicy kutrów nie otrzymali dotąd planu miesięcznego na swoje jednostki.

Na 4 kutrach prywatnych: Hel 43, 22, 53 i WSG 35 łowią same załogi bez właściciela-szypra. Dał się jednocześnie zauważyć brak skrzynek na rybę, mimo że dostarczono ich rybakom w wystarczającej ilości. Przez brak jakiegokolwiek kontroli nad tymczasowym opakowaniem ze strony Centrali Rybnej i administracji kombinatu rybacy w ubiegłym okresie zniszczyli, bądź zużyli na ogrzewanie ponad 6000 drogiej skrzynek.

Nieoczekiwane szczyty połowowe zaskoczyły również aparat odbiorczy. Po reorganizacji rybołówstwa, która nastąpiła z dniem 1 stycznia 1951 r. odbiór ryb, jej zabezpieczenie i częściowa przeróbka w postaci patroszenia i filetowania znalazły się wraz z całym aparatem technicznym, załogą i magazynami w rękach odpowiedniego pionu w kombinacie rybnym.

Pion ten jednak dotąd, mimo znacznie lepszych warunków, niż posiadała Centrala Rybna w ubiegłej kampanii dorszowej, pracuje źle. Nie został on dotąd odpowiednio przygotowany do swych zadań brak mu planów

operacyjnych, niema zmontowanej w odpowiedniej ilości zespołów wyładunkowych i załogi w patroszalniach. W rezultacie już obecnie kilkadziesiąt ton ryb nie zostało bezpośrednio po wyładunku przerobionych i zabezpieczonych. Ryba nie przerobiona natychmiast, mimo pomyslnych warunków atmosferycznych zapobiegających zniszczeniu, traci jednak na wartości i nie może być użyta do szlachetnego przetwórstwa.

Sytuacja jaka panuje w rybołówstwie w chwili obecnej musi stać się sygnałem alarmowym dla aparatu administracyjnego, technicznego i eksploatacyjnego. Trzeba przyspieszyć przygotowania do pełnego sezonu połowowego. Należy zmobilizować wszystkie środki techniczne i ludzkie. Nie wolno zatrzymywać ani jednego kutra w porcie gdy połowy są tak obfite. Plan operacyjny i plan państwowy muszą być niezwłocznie dostarczone załogom. Organizacje partyjne powinny natychmiast przeanalizować sytuację w wyładunkach i utrwaleniu ryb i zmobilizować organizacje związkowe do walki o szybki rozładunek i zapewnienie przerobu całej ilości ryb, jaką rybacy dostarczają na ląd.

Jest to zadanie nie cierpiące zwłoki.

J. SZELAĞIEWICZ

Gdańscy kolejarze zwyciężyli we współwładnictwie pracy z kolejarzami Lublina

Podjęte przez oddziały drogowy PKP Gdańsk i Lublin długofalowe współwładnictwo pracy przyniosło zwycięstwo oddziałowi gdańskiemu. W okresie od 1 marca do 31 listopada ub. r. kolejarze - drogowcy węzła gdańskiego uzyskali w ramach oddziału 5.993,60 pkt. i 6.049,17 pkt. w ramach rejonów kontrolerskich. Szczególnie odznaczył się w pracy tow. Zygmunt Lendzion.

Współwładnictwo między pracownikami oddziałów drogowych Gdańska i Lublina w duży stopień przyczyniło się do podniesienia wydajności pracy.

B. OLEJNICZAK

Dwutysięczne zadanie wykonane

Dnia 28 ub. m. st. pilot Kapitanatu Portu w Gdańsku Aleksander Bramański, wprowadzając do Basenu Górniczego fiński statek „Inkeri Nurminen”, wykonał dwutysięczne z kolei zadanie z zakresu pilotażu. Jubileuszowa praca st. pilota Bramańskiego jest godna specjalnej uwagi. Osiągnięta bowiem przez niego liczba wykonanych zadań jest jedną z najwyższych, jaką zanotowano w Porcie Gdańskim.

Ob. Bramański zalicza się do czołowych pilotów Kapitanatu Portu w Gdańsku.

ST. MARZEC

pracownik Kapitanatu

Pomysł racjonalizatorski w Zakładach Mleczarskich w Pielinie

Pracownik Mleczarskich Zakładów Spółdzielczych „Samopomoc Chłopska” w Pielinie ob. Stanisław Kalinowski, opracował ostatnio pomysł racjonalizatorski, mający zastosowanie przy wyrobie serów. Polega on na tym, że zbiornik, do którego spływa serwatka, zaopatrzony został w specjalny wskaźnik — pływak i tablicę orientacyjną, uwidaczniającą ilość nagromadzonej serwatki. Dzięki pomysłowi ob. Kalinowskiego, odpada konieczność częstego kontrolowania poziomu serwatki w zbiorniku, a przy tym łatwo można zapobiegać przelewaniu się jej do znajdującej się pod zbiornikiem topialni serów. Zastosowanie pomysłu przyniesie ponad 6 tys. zł oszczędności rocznie.

Ze względu na możliwość łatwego zastosowania, pomysł ob. Kalinowskiego powinien być jak najprędzej wprowadzony w życie, a jego autor odpowiednio wynagrodzony. Pomysł ob. Kalinowskiego jest pierwszym ulepszeniem

zaprojektowanym w Zakładach Mleczarskich w Pielinie. (n)

W Międzykomunalnych Zakładach Komunikacyjnych Gdynia-Gdańsk, powstaje z każdym dniem coraz więcej brygad młodzieżowych. Na zdjęciu: członkowie nowopowstałej brygady młodzieżowej w bazie nr 2 w Orłowie. — Od lewej, Ryszard Lepicki, brygadziśta Mieczysław Fliszar oraz Stanisław Płan, oraz bracia warsztatowcy.

Wały Jagiellońskie w Gdańsku. Przy projektowaniu budynku przewidziano lokal na urządzenie ambulatorium lekarskiego i denty, styczeń, które też na wiosnę ub. r. zostało uruchomione. Inwestycja ta spotkała się z ogólnym uznaniem pracowników. Lecz niestety w krótkim czasie sytuacja uległa radykalnej zmianie.

Korzystając z reorganizacji Ubezpieczalni Społecznej, dyrekcja przedsiębiorstwa usunęła ambulatoria ze swego gmachu i umieściła je w hotelu robotniczym przy ul. Ogarnej. Ze względu na charakter tego pomieszczenia i jego rozmiar, zmiana ta niekorzystnie odbiła się na pracy ambulatorium.

Panująca w hotelu robotniczym ciasnota utrudniała przychodzących, których obecność zresztą była zupełnie niepożądana w gęsto zamieszkałym budynku. Doszło do tego, że dentyści w ogóle zaniechali przyjeżdżać. Pracownicy zjednoczenia słusznie zaczęli domagać się zmiany tej sytuacji.

Wprawdzie dyrekcja zjednoczenia zlikwidowała ambulatorium w hotelu robotniczym, ale życzeń robotników w dalszym ciągu nie uwzględniła. Po usunięciu bowiem ambulatorium z hotelu nie uruchomiono go w innym miejscu. Robotnicy przedsiębiorstwa zostali pozbawieni stałej i dobrej opieki lekarskiej, z jakiej korzystali dotychczas.

Stanowisko dyrekcji zjednoczenia w tej sprawie uznaje za niesłuszne.

ST. AUGUSTYN
robotnik RPB

